

nantslovsbehandling, nemlig den, at man mener, at det andet Thing har beholdt Finantsloven utilbørlig længe, har arbejdet altfor lidt, har brugt, som sagt, altfor lang Tid til at blive færdig med sin Behandling, saa at der levnes dette Thing altfor liden Tid til Sagens Behandling. Denne Betragtning kan jeg for mit Vedkommende slet ikke forstaa. For det Første gaar jeg nu ud fra dette, at jeg tror i det Hele taget, det er rigtigt, at ikke det ene Thing kritiserer det andet Things Færd. Jeg tror i det Hele taget, det er heldigt, at hvert Thing indretter sig efter sit Skjøn, og efter, hvad det anser for at være bedst tjenligt for Statens Tarv. Jeg vilde gjerne have, at man skulde tro om mig, at, naar jeg staar her i denne Sal, er min Stilling baade til Finantsloven og de andre Love udelukkende ledet af Hensynet til, hvad der efter mit Skjøn bedst tjener til Statens, til Samfundets Tarv. Jeg vilde gjerne tro det Samme om Andre, baade Venner og Modstandere, og jeg er overbevist om, at det andet Things Flertal har ladet sig lede udelukkende af det samme Hensyn. Men der er end mere en anden Grund, hvorfor jeg slet ikke kan forstaa denne Tale om, at Finantslovens Behandling i det andet Thing har været godt 4 Maaneder; thi det er jo slet ikke længere, end den f. Ex. varede i den allerførste Rigsdag, vi havde efter Grundlovens Givelse. I den første Rigsdag i 1850 varede Finantslovens Behandling paa Rigsdagen 5 Maaneder, og deraf brugte Folkethinget de 4 Maaneder. Rigsdagen samlede den Gang i Slutningen af Januar. Der var saaledes kun to Maaneder til Uden af Finantsaaret. Ved Finantsaarets Slutning, da den 1ste April nærmede sig, var det saa langt fra, at man ansaa det for muligt, at Rigsdagen i det Hele taget kunde blive færdig med den inden 3 Maaneder, at man fandt det nødvendigt at foreslaa en midlertidig Finantsloov, og ikke for 1 eller 2, men for 3 Maaneder. Saa længe varede Finantslovens Behandling i det andet Thing i den første Rigsdag, og i de følgende Rigsdage varede den lige saa længe, idet den varede 4 Maaneder for Folkethingets Vedkommende, 6 Maaneder i det Hele, og der er i Perioden fra 1850—55 kun et eneste Aar, i hvilket det er lykkedes at tilendebringe Finantslovens Behandling i kortere Tid i det andet Thing. Fra 1855—65 kan det gjerne være, at der findes enkelte Aar, i hvilke Finantsloven er behandlet i kortere Tid, men det veed jeg ikke, thi det har jeg ikke undersøgt, eftersom det ingenjombest Interesse har for det foreliggende Spørgsmaal, idet nemlig den Gang var den største Del af Budgettet

gaet over fra Rigsdagen til Rigsraadet; dette havde den allerførste Del af Budgettet under sit Omraade, og Rigsdagen havde kun altsaa en mindre Del af Budgettet. Om Rigsdagen nu i enkelte af disse Aar muligvis har faaet Finantsloven, den mindre Del af Budgettet, behandlet i kortere Tid, kan gjerne være, det veed jeg ikke, men efter 1866 veed jeg, at det har været endnu længere, end det har været i Aar. Gjennemsnittet af Finantslovsbehandlingen i det andet Thing har fra 1866—1884 været $4\frac{1}{2}$ Maaned, men Finantslovsbehandlingen har i Aar kun krævet 4 Maaneder, altsaa under Gjennemsnittstiden fra 1866—1884 og en lignende Tid som paa de allerførste Rigsdage, og det uagtet der er to meget væsentlige Grunde til, at man skulde synes, at den nødvendigvis maatte kræve længere Tid til sin Behandling. Den første Grund er den, at Finantsloven jo vuger, jeg kan gjerne sige Aar for Aar; der kommer stadig Nytt til, som fremdeles er løbende, saa dens Indhold bliver større og større. Den anden Grund er endnu væsentligere, den er forresten allerede nævnt af min ærede Sidemand til venstre (Clausager), det er Uoverensstemmelsen mellem Regjeringen og det andet Thing. Det er klart, at jo større Uoverensstemmelse der er imellem den høie Regjering og det andet Thing, desto mere Arbejde og Tidspilde, Spild af Tid og Kræfter vil der komme. Derjom der var et Tillidsforhold imellem Regjeringen og det andet Thing, vilde meget Arbejde kunne spares, saa vilde man kunne gaa let over mangfoldige Ting, som man maaste nu har haft meget Arbejde med. Ærede Medlemmer vilde ligesaa godt som jeg, hvilken Masse af Vnndringsforslag det andet Things Finantsudvalg har haft til Behandling, baade til anden og til tredje Behandling, og naar jeg derfor skulde sige Noget om det andet Thing med Hensyn til den Tid, det har brugt dertil, synes det mig, at det har tilendebragt Finantslovsbehandlingen i Aar i forbausende kort Tid. Forøvrigt kan jeg ikke rigtig se, hvordan dette Thing har særlig Grund til at klage; thi det andet Thing har ikke forment dette Thing og ikke i mindste Maade villet formene dette Thing at behandle Finantsloven saaledes, som dette Thing nu bedst vil og kan. Det andet Thing vil som bekendt i Aar, saaledes som det er sket 18 Gange tidligere, vedtage en midlertidig Finantsloov ganske i Overensstemmelse med de fællesamme Regler, som vi ere saa nøie kjendte med lige siden Forfatningens Givelse, siden den allerførste Rigsdag. Dette vil det andet Thing, det vil ikke lægge den mindste Hindring i Veien derfor, saa at ogsaa dette